

Toespraak Frank Candel 3 februari

Na afloop van de film.

Het is duidelijk dat er veel potentieel zit bij onze jongeren. Ze zijn tot veel moois in staat, zeker als wij hen daarin goed begeleiden.

De jongeren uit deze film bijvoorbeeld nemen deel aan een project beeld en geluid van De Hoenderloo Groep. Een van die vele mooie projecten die in onze instellingen worden georganiseerd.

En het zijn vaak dit soort projecten die maken dat jongeren gemotiveerd worden om weer iets van hun leven te gaan maken.

Dames en heren, beste collega's

Onze opdracht is helder.

'Nieuwe kansen voor kinderen en jongeren met zeer ernstige gedragsproblemen'.

Dat is wat de samenleving en de politiek van ons vragen.

En de politiek creëerde daarbij een nieuw wettelijk kader: "De gesloten jeugdzorg"

Daarmee werd "dwang en drang" mogelijk in de jeugdzorg.

En velen dachten dat daarmee de problemen als vanzelf wel zouden worden opgelost.

Maar de 15 aanbieders van gesloten jeugdzorg wisten wel beter. Vanuit hun ervaring als jeugdzorgaanbieder of voormalige JJI wisten zij dat het behandelen van deze moeilijke doelgroep niet bepaald eenvoudig is. En

dat simpelweg het feit dat je kinderen en jongeren mag “opsluiten” geen enkele garantie is voor een geslaagde behandeling.

In de media en de politiek ging het vooral over het niet langer plaatsen van civielrechtelijke kinderen in een Justitiële Jeugdinrichting, inrichtingen die overigens volstrekt ten onrecht voor het gemak maar werden verbasterd tot “jeugdgevangenissen”

En terwijl het mediageweld voort denderde kwamen de 15 zorgaanbieders bij elkaar en concludeerde dat dit moment de ultieme kans was om samen de jeugdzorg vooral inhoudelijk te versterken en jongeren met ernstige gedragsproblemen nieuwe kansen te bieden.

Het was voor ons de kans om een visie te ontwikkelen, en om ambities te verwoorden.

En we voelden de verplichting die ambities dan ook daadwerkelijk te verwezenlijken en het niet alleen bij mooie woorden te laten.

Praatjes vullen geen gaatjes en helpen onze jongeren al helemaal niet aan nieuwe kansen.

We wisten de verschillen tussen de instellingen te overbruggen, en gezamenlijke doelen te stellen. En we ontdekten werkenderwijs dat we veel van, én met elkaar konden leren.

Op 17 januari 2008 hebben we aan minister Rouvoet het eerste exemplaar van het Streefbeeld Jeugdzorg^{Plus} aangeboden. En we hebben onze ambities verwoord en laten zien met de presentatie van een 10-tal projecten.

Onze ambities gaan duidelijk verder dan alleen de geslotenheid voor onze jongeren garanderen.

We zijn méér dan gesloten jeugdzorg.

We gaan de effectiviteit van de behandeling vergroten,
de jeugdzorgketen versterken,
en jullie, onze medewerkers, beter toerusten en opleiden.

Kortom, we willen absolute kwaliteit leveren.

Het verschil maken.

Meetbaar, zichtbaar, haalbaar.

Gesloten behandeling?

Het is nogal wat om kinderen en jongeren op te sluiten voor een behandeling.

Als je kinderen opsluit ben je verplicht het allerbeste te bieden dat haalbaar is, het opsluiten moet zo kort als mogelijk, maar zo lang als noodzakelijk om de onze jongeren die nieuwe kans te bieden.

Dicht bij huis als het kan, verder weg als dat moet.

Maar altijd samen met de ouders, het gezin en op zo'n manier dat de vervolgbehandeling in de reguliere jeugdzorg, jeugd GGZ of jeugd LVG bij voorbaat goed geregeld is.

Wij als Jeugdzorg^{Plus} instellingen, blijven ons verantwoordelijk voelen totdat de jongeren een stabiele plaats in de samenleving gevonden hebben.

En gaat het mis dan zijn we altijd bereid onze jongeren terug te nemen.

De urgentie om gesloten jeugdzorg te bieden is groot, en het tempo ligt hoog.

We moeten veel bereiken met elkaar.

Zorgaanbieders, provincies, Bureaus Jeugdzorg, onderwijs, GGz, LVG en het ministerie voor Jeugd en Gezin, we hebben een hoop werk te verzetten.

Dat werk verzetten doen we samen. We weten elkaar steeds beter te vinden en wisselen kennis en kunde uit.

We hebben een uitvoeringsprogramma gemaakt om samen resultaat te kunnen halen.

Dit uitvoeringsprogramma wordt geleid door Annette Teeuwen. Dankzij het werk dat door de inhoudelijke directeuren is verricht, hebben we in de afgelopen zeven maanden al heel wat bereikt:

Ik noem een paar mijlpalen.

Als we met- en vooral van- elkaar willen leren moeten we zaken vergelijkbaar opschrijven.

Zo hebben we **eenduidige definities** ontwikkeld voor weglopen en vermissing. Eenduidige definities voor wachtlijsten; instroom en uitstroom worden in de komende maanden gemaakt.

We hebben **richtinggevende gezichtspunten** geformuleerd.

Deze punten gaan over

'regionaal tenzij'.

Groepsgrootte,

het leefklimaat.

Maar ook over de opnameplicht die wij onszelf opgelegd hebben.

Want als je het laatste station bent voor de moeilijkste doelgroep is weigeren geen optie meer.

Ieder kind dat onderwijs krijgt binnen de gesloten jeugdzorg, heeft automatisch een cluster 4 indicatie, en dus een coördinator ambulante begeleiding vanuit het REC tot zijn/of haar beschikking.

We werken allemaal volgens het principe 1kind-1plan-1traject.

Maar de belangrijkste mijlpaal is misschien wel het **kwaliteitskader** Jeugdzorg^{Plus}, dat we samen met de Inspectie jeugdzorg hebben opgesteld.

In dit kader wordt beschreven wat wij, als Jeugdzorg^{Plus}-aanbieders en de Inspectie jeugdzorg vinden dat er minimaal moet zijn geborgd binnen de gesloten jeugdzorg.

Ik kan u verzekeren dat we onszelf een hele hoge norm hebben opgelegd.

Dat is een groeiproces waar we de komende jaren naar toe mogen groeien.

Dit jaar zal er vooral worden gekeken naar verantwoorde zorg en hoe we omgaan met dwang en drang.

Over een paar jaar zullen we ook aantoonbaar invulling moeten hebben gegeven aan zaken als
intersectorale ketensamenwerking,
evidence based werken
en het realiseren van de eerder genoemde trajectverantwoordelijkheid.

Ik ben ongelooflijk trots op dit kwaliteitskader.

We hebben het met zijn allen gemaakt,
de inspectie, de MOgroep en de Jeugdzorg^{Plus} aanbieders
en het kader laat zien dat we niet voor de middelmaat gaan,
maar voor topzorg.

Om het streefbeeld te kunnen waarmaken zijn jullie als medewerkers binnen de Jeugdzorg^{Plus} cruciaal.

Jullie zijn er dagelijks mee bezig, met die jongen die zijn moeder in elkaar geslagen heeft. Of het meisje dat zich in de armen snijdt.

Boosheid, agressie en moedeloosheid moeten jullie in goede banen zien te leiden.

De kinderen stimuleren en motiveren om hun gedrag te veranderen.

Over drie jaar is het programma Jeugdzorg^{Plus} afgesloten.
Dan zijn wij klaar.

Dan moet de term Jeugdzorg^{Plus} een kwaliteitskeurmerk zijn.
Waar deze moeilijke doelgroep iedere dag nieuwe kansen aangereikt krijgen.

“Nieuwe kansen bieden aan kinderen en jongeren met ernstige gedragsproblemen”.

En jullie moeten het doen!

We hopen dat een dag als vandaag jullie helpt je werk geïnspireerd te blijven doen. En wij willen leren van de problemen die jullie tegen komen. En proberen die werkomstandigheden te scheppen dat jullie bezig kunnen zijn met waar het om gaat; onze jongeren.

Jullie hebben via de website vragen gesteld, dilemma's opgeschreven en stellingen achtergelaten. Daar gaan we het straks over hebben.

Met elkaar. Samen. Zoals we ook de zorg aan onze jongeren samen vorm moeten geven.

Ontmoeten, van elkaar leren, de discussie aangaan met elkaar.

Dat is waar het vandaag omdraait.

Ik wens jullie, en onszelf, een prettige en leerzame dag en geef graag opnieuw het woord aan de dagvoorzitter Jan Douwe Kroeske.